

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

Vltima Petitio. Sed libera nos à malo, Amen.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

vt vbi tentationis procella impugnandi finem fecerit, subinde decem aliæ suboriantur. Quapropter in tanta difficultate non aliud relinquatur consilium aut remedium, quàm ad hanc orationem confugiendi, ac cum Deo ex corde ita loquendi: Tu me orare iussisti optime pater, fac precor, ne victus tentationibus retrò in antiquam flagitiorum lernam prolabar. Hoc factò, videbis, ac senties eas desinere ac minui, easdemque victas herbam tibi porrecturas. Alioqui si tuis cogitationibus & proprio consilio tibi opem ferre annulus fueris: rem malam tantùm deteriorem facies, ac Diabolo maiorem te impugnandi occasionem præbebis. Siquidem serpentinum caput habet, quod vbi foramen, per quod irrepere poterit, nactum fuerit, totum corpus nemine obstante illico subsequitur; cæterum oratione fugari ac repelli potest.

VLTIMA PETITIO.

Sed libera nos à malo, Amen.

Petitio generalis petitionem ab omnibus miseris huius vite, &c.

GRæci còdices hoc loco ita habent, ἀλλὰ ἵνα ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Quæ verba perinde sonant, videntur, quasi loquatur de Diabolo, quasi velit à fasce omnia perstringere, vt huius orationis summum aduersus hostem nostrum capitalissimum instituta sit. Ille enim is est, qui ea omnia, quæ oramus, summo studio impedire conatur, nempe Dei nomen seu gloriam, Dei regnum & voluntatem, panem quotidianum, pacatam & lætam conscientiam, &c. Quamobrem hæc omnia summatim complectemur orantes: Charissime Pater, da precor, vt ab omni malo atq; infortunio liberemur. Nihilo minùs tamen ea quoq; vnà inclusa sunt, quæcunq; mala sub regno diaboli nobis possunt contingere, cuius generis sunt egestas, dedecus, mors, &c. breuiter omniam calamitatum & miseriarum tragedia

quæ

Quæ in terris multiplex & immensa est. Nam Diabolus
 non tantum mendax, verum etiam homicida sit:
 nunquam non nobis insidiosè necem machinatur, ut
 animo suo morem gerat, nobis in periculosos casus
 precipitatis, aut damno corporis affectis. Inde fit, ut
 complures fracta ceruice perimat, multos immissa in-
 sania rationis vsu priuet, nonnullos in vadis submersos
 suffocet, ac multos ad mortem voluntariam sibi met
 consciscendam adigat, aut alios quospiam casus terri-
 biles subire compellat. Quare nihil aliud in terris no-
 bis superest operis, quam ut indefinenter aduersus ca-
 pitalem hunc hostem oremus. Nisi enim diuinitus
 conseruaueremur, ne vnicam quidem horam ab insidijs
 eius tuti essemus.

*Diabolus
 mendax &
 homicida.*

Ex his iam dictis facilè perspicias, quomodo Deus
 pro omnibus rebus etiam ijs, quæ corporales sunt, ro-
 gari postulat, ut nusquam alibi, quam apud eum vnice
 vllum quærat aut expectetur auxilium. Cæterum
 hoc vltimo loco posuit. Si enim ab omnibus malis cu-
 stodire & liberari cupimus: necessum est, ut antea no-
 men eius in nobis sanctificetur, regnum eius penes nos
 sit, voluntas eius fiat. His, inquam, antè peractis, tum
 demum nos à peccatis, ab ignominia custodiet, præter-
 eà ab omnibus alijs, quæ aut dolori, aut perniciofa no-
 bis esse queant.

*Christus hic
 res peten-
 das optimo
 ordine com-
 plexus est.*

Ita nobis Deus omnes necessitates nostras, quibus
 premimur, compendiosissimè proposuit, ne qua nobis
 relinqueretur negligendæ orationis excusatio. Verum
 in hoc summa vis orationis sita est, ut dicere quoque
 discamus AMEN, hoc est, non hæsitare, orationem
 nostram certò esse exauditam, & futurum esse, quod
 precati sumus. Nihil enim aliud est, quam non hæsi-
 tantis fidei verbum, non orantis temerè, sed scientis,
 Deum non mentiri, posteaquam audiendi facilitatem
 & certitudinem pollicitus est. Iam vbicunque talis

*Amen vox
 fidei discer-
 nentis ve-
 rè inno-
 cantes &
 hypocritas.*

fides non est: hinc usque veræ orationi locus esse potest. Quare perniciofa quædam illorum est opinio orantium, vt non audeant Amen quoque ad finem orationis adijcere, hoc est, certò concludere, se exaudiri, verùm in dubio perseverant dicentes: Qui verò tantum mihi sumerem, vt iactarem, Deum meas preces exaudiuisse, cum me peccatorem esse non ignorem? &c. Huius rei causa est, quòd non ad promissionem Dei, sed ad opus proprium, suamque dignitatem respiciant. Vnde fit, vt suis orationibus Deum tantum subsannent, & mendacij coarguant. Hinc quoque quamlibet prolixè orantes consequuntur nihil, quemadmodum diuus Iacobus inquit: Qui orat, in fide orat, nihil hæsitan. Qui enim hæsitat, similis est rudui maris, qui à vento mouetur & circumfertur. Non ergo existimet homo ille, quòd accipiat aliquid à domino. Recce tanti refert, apud Deum, vt certi simus, nos non frustra orare, & vt nullo modo preces nostras vili pendamus.

QVARTA PARS CATECHISMI.

De Baptismo.

*Doctrina
de Sacramenti
necessaria
Ecclesia.*

HACTENVS tres principales communis Christianæ doctrinæ partes excuti sumus. Præter has superest, vt de duobus quoque Sacramentis ab ipso Christo institutis differamus, de quibus cuius Christiano, ad minimum breuis quædam institutio tenenda est: quandoquidem his ignoratis, nemo Christianus esse potest, tamen hætenus nihil prorsus rectè, nihil sani de his traditum est.